

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Mgr. Z. P.**, narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: **předseda Okresního soudu v Děčíně**,
sídlem Masarykovo náměstí 1, 405 97 Děčín,

o žalobě proti výtce uložené tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Děčíně ze dne 11. 1. 2021 pod sp. zn. 50 Spr 35/2021,

takto:

- I.** Výtka uložená tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Děčíně ze dne 11. 1. 2021 pod sp. zn. 50 Spr 35/2021 **se zrušuje.**
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení výtky ze dne 11. 1. 2021, č. j. 50 Spr 35/2021, kterou mu podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), uložila tehdejší předsedkyně Okresního soudu v Děčíně (dále jen „tehdejší předsedkyně“) za to, že dne 6. 1. 2020 při odchodu z budovy soudu v průběhu polední přestávky spolu s Mgr. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neměl nasazen žádný ochranný prostředek dýchacích cest (roušku, respirátor, šál apod.), přičemž potkal tehdejší předsedkyni na schodišti. Tím žalobce podle tehdejší předsedkyně zaviněně porušil jak povinnosti stanovené ústředními orgány ve věci ochrany zdraví, tak povinnosti stanovené vedením soudu v rámci krizového řízení, kdy nedodržování těchto pravidel se uskutečňuje ve veřejných prostorách soudu, před veřejností a dále též v přítomnosti jiných soudců a v kancelářích zaměstnanců, kteří s ohledem na výskyt onemocnění covid-19 mezi zaměstnanci a soudci vznášejí vůči takovému chování důvodné námitky.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že pokud dne 6. 1. 2020 neměl nasazen žádný ochranný prostředek dýchacích cest, tak tímto jednáním nemohl porušit žádné z citovaných mimořádných opatření ani rozhodnutí krizového štábu, neboť k jejich vydání evidentně došlo až po žalobci vytýkaném jednání, a jeho jednání tak nelze považovat za protiprávní.
3. Dále žalobce namítal nesrozumitelnost výtky, neboť se vytýkaného jednání nemohl dopustit za přítomnosti Mgr. P., jelikož jedinou osobou tohoto příjmení na Okresním soudu v Děčíně je žalobce. Dle žalobce popis skutku není dostatečný, protože z obsahu výtky není zřejmé, zda k porušení vládního opatření či opatření krizového štábu Okresního soudu v Děčíně došlo ve vnitřním prostoru stavby, neboť použitý výraz „při odchodu z budovy“ je nejasný a neurčitý. Z výtky rovněž není zřejmé, z jakého důvodu je jednání ve výtce považováno za drobný poklesek v chování. Odůvodnění v tomto směru je dle žalobce nedostatečné.
4. Žalobce konstatoval, že před udělením výtky neproběhlo ze strany žalované jakékoliv řízení či jiné neformální projednání skutku se žalobcem, kterému tak nebyla dána možnost se před jejím udělením jakkoliv vyjádřit, případně uvést cokoli na svou obranu. Výtka mu byla předána po dvouhodinové poradě soudců v cca 16:45 hodin, kdy byl žalobce pouze vyzván k potvrzení přijetí výtky. Tímto postupem tedy došlo k porušení jeho procesních práv. Dodal, že jeho vyjádření k vytýkanému jednání není obsahem odůvodnění výtky.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl (pozn. soudu – vyjádření k žalobě bylo vyhotoveno ještě tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Děčíně), že ve výtce došlo k chybě v psaní, kdy namísto 6. 1. 2021 bylo uvedeno 6. 1. 2020. Tento rozpor lze dle žalovaného odstranit výkladem časové posloupnosti a rovněž žalobci bylo při udělení výtky známo, že se jedná o nedávné chování. Dodal, že k záměně s jednáním v lednu 2020 nemohlo dojít, neboť v té době žádné takové opatření neexistovalo. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu „ze dne 23. 8. 2006, č. j. Afs 38/2006-72“, dle kterého nemůže být rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost tehdy, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem. To platí tím spíše, pokud rozpor, v němž má údajně spočívat nesrozumitelnost rozhodnutí, tkví pouze v písařské chybě. Konstatoval, že k uvedenému chování žalobce došlo dne 6. 1. 2021 a povinnosti stanovené v uvedených mimořádných opatřeních se na žalobce plně vztahovaly a žalobce byl povinen se dle nich chovat. Dodal, že i vnitřní pokyny krizového štábu byly v souladu s výše uvedenými povinnostmi a žalobce nemohl mít pochybnosti, zda jsou tyto povinnosti vyžadovány. Podotkl, že k chybě došlo pravděpodobně ze setrvačnosti uvádění roku 2020. Nerozporoval skutečnost, že ve výtce je namísto s Mgr. S. uvedeno nesprávně s Mgr. P., avšak tato okolnost pouze sloužila k dokreslení skutkového děje, která nemůže způsobit neurčitost, nejasnost, a tedy Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezákonnost výtky, neboť žalobci je vytýkáno uvedené chování, nikoliv to, že se jej dopustil za přítomnosti Mgr. S.

6. K místu vymezení spáchání skutku žalovaný uvedl, že žalobce byl viděn spolu s Mgr. S. na vnitřním schodišti soudu, když oba v době polední pauzy scházeli směrem dolů, tedy zjevně odcházeli z budovy, neboť jejich kanceláře se nacházejí ve třetím podlaží. Dále uvedl, že důvod, proč bylo jednání žalobce shledáno jako drobný poklesek chování, je uvedeno v předposledním odstavci uvedené výtky. Dodal, že jako zaměstnavatel je povinen chránit zdraví všech zaměstnanců a má za to, že pokud soudce nedodržel povinnosti stanovené rozhodnutím ústředních orgánů veřejné správy, a to směrem ke všem osobám, které se pohybují v budově soudu, jedná se minimálně o drobný poklesek v chování.
7. K absenci neformálního projednání uvedl, že tehdejší předsedkyni potkal žalobce bez ochrany dýchacích cest nejméně dvakrát a vždy byl na tuto skutečnost upozorněn. Výtka měla být s žalobcem projednána dne 11. 1. 2021 po poradě soudců. Žalobci byl předložen správní spis, žalobce však spisem pouze listoval a uvedl, že si chce spis zapůjčit domů k nastudování, ale to mu umožněno nebylo. Na dotaz, zda se chce vyjádřit, zopakoval, že si chce spis zapůjčit domů. Následně mu byla předána výtka.
8. Žalovaný podotkl, že výtku uložil za porušení povinnosti, které bylo zjištěno dne 6. 1. 2021 tak, že tehdejší předsedkyně Okresního soudu v Děčíně osobně potkala žalobce. Sdělil, že k porušování této povinnosti došlo ze strany žalobce opakovaně, kdy na to byl minimálně dvakrát upozorněn tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Děčíně. O tomto žalovaný nevedl žádné záznamy, kdy měl za to, že tato forma bude postačující. Žalovaný se domníval, že i jedno porušení, které je porušením povinnosti uložené opatřením vydaným na základě zákona a které by mohlo být posuzováno jako přestupek, je dostačujícím k uložení výtky. Dodal, že k udělení výtky došlo z důvodu velmi nepříznivé epidemiologické situace na soudě, kdy na začátku prosince 2020 došlo ke vzniku ohniska na opatrovnickém oddělení. Uvedl, že žalobce byl první, kdo oznámil, že byl pozitivně testován na covid-19 a následně došlo k šíření viru na opatrovnickém oddělení mezi zaměstnanci i soudci. Zaměstnanci soudu si stěžovali na to, že k nim do kanceláří vstupují soudci bez ochrany dýchacích cest. K prokázání shora uvedených skutečností žalovaný navrhl výslech tehdejší předsedkyně Okresního soudu v Děčíně a výslech svědka Mgr. J. G., který byl ukládání výtky přítomen.

Replika žalobce na vyjádření žalovaného

9. V replice ze dne 19. 5. 2021 žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že nesprávně uvedené datum a záměna žalobce se jménem Mgr. S. nezpůsobuje neurčitost či nejasnost písemné výtky, neboť žalovaný nese plnou odpovědnost za bezvadnost udělené výtky. Setrval na názoru, že písemná výtka trpí formálními vadami, že neobstojí v rámci soudního přezkumu. Dle žalobce žalovaný ve vyjádření zcela změnil obsah výtky a žalobce nemůže se značným časovým odstupem od jejího udělení reagovat na skutkové okolnosti, za kterých mu byla udělena. Dále uvedl, že si není vědom toho, že by mu obdobné jednání bylo formálně vytýkáno, či že by na něj byl upozorněn např. pracovním e-mailem. Podotkl, že žalovaný v tomto směru neunesl břemeno tvrzení, neboť sám uvedl, že k tomuto řádné podklady nemá. Žalobce konstatoval, že v budově soudu má samostatnou kancelář, kde ochranu dýchacích cest nosit nemusí a ani v jednacích síních takovou povinnost nemá. Na základě opatření krizového štábu byl soudcům na třetím patře umožněn pohyb bez ochrany dýchacích cest. Pokud za těchto okolností žalobce v důsledku zapomnění po krátkou dobu na schodišti neměl dýchací cesty zakryté, nelze jej dle jeho názoru trestat. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

udělením výtky, pokud na to nebyl předem upozorněn. Dále uvedl, že výtka mu byla udělena po několikahodinové poradě, v rámci které žalobce s tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Děčíně řešil její způsob organizace práce na opatrovnickém úseku, se kterou žalobce dlouhodobě nesouhlasí. Dodal, že k udělení výtky došlo v pozdních odpoledních hodinách, kdy již nemohl déle setrvat na pracovišti, neboť spěchal domů, kde má dvě malé děti. Z tohoto důvodu také žádal o čas na prostudování spisu, což mu nebylo umožněno. Z výše uvedeného je dle žalobce zřejmé, že nebylo vedeno jakékoliv řízení, v rámci kterého by bylo možno věc vyřešit dohodou a proces před udělením byl dle žalobce pouhou formalitou. Za nepravdivé označil tvrzení, že byl prvním soudcem, který byl pozitivně testován na covid-19, neboť je žalobci známo, že minimálně dva soudci onemocněli ještě před ním a nemoc se v budově šířila ještě před jeho onemocněním. Dne 6. 1. 2021, kdy mělo dojít k vytýkanému jednání, byl žalobce 3 týdny po skončení izolace, tedy nemohl být infekční. Závěrem žalobce podotkl, že naopak to byla tehdejší předsedkyně, která poté, co byla pozitivně testována na covid-19, zůstala v budově soudu několik dalších hodin, což rovněž mělo být zhodnoceno v rámci postupu vůči žalobci.

Posouzení věci soudem

10. Primárně se soud zabýval otázkou, zda výtka podle § 88a zákona o soudech a soudcích podléhá soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví. K obdobné otázce se ve vztahu k výtce uložené státnímu zástupci podle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, publ. pod č. 3779/2018 Sb. NSS. Ve zmíněném usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že výtka podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství je rozhodnutím ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle názoru zdejšího soudu lze tento závěr týkající se projednatelnosti žaloby proti výtce uložené podle zákona o státním zastupitelství plně vztáhnout i na možnost projednání žaloby proti výtce uložené soudci podle § 88a zákona o soudech a soudcích; ze shodné premisy ostatně vycházel Nejvyšší správní soud také v rozsudku ze dne 29. 4. 2021, č. j. 7 As 1/2020-53, publ. pod č. 4199/2021 Sb. NSS. Zdejší soud proto konstatuje, že žalobcem napadená výtka je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a podaná žaloba je projednatelná ve správním soudnictví.
11. Napadené rozhodnutí soud následně přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

12. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Podle § 88a zákona o soudech a soudcích platí, že „[d]robné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování může orgán státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, vyřídit tím, že je soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu vytkne, je-li to postačující.“
14. Soud připomíná, že v napadené výtce je jako důvod jejího uložení (popis skutkového děje) uvedeno následující: „Dne 6. 1. 2020 jste při odchodu z budovy v průběhu polední přestávky spolu s Mgr. P. neměl nasazen žádný ochranný prostředek dýchacích cest (roušku, respirátor, šál apod.). Při tomto odchodu jste potkal předsedkyni soudu na schodišti.“ Ve výtce je dále uvedeno, že žalobce zaviněně porušil povinnosti stanovené ústředními orgány ve věci ochrany zdraví, ale i povinnosti stanovené vedením soudu v rámci krizového řízení. Tyto povinnosti byly dle písemné výtky stanoveny mimořádným opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 10. 2020 a následně ze dne 20. 11. 2020, a rovněž rozhodnutím krizového štábu Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2020.
15. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadené písemné výtky. Tuto námitku shledal soud opodstatněnou. Soud v tomto směru konstatuje, že text výtky obsahuje vnitřně rozporné či nelogické údaje. Zejména se jedná o uvedení data jednání, jehož se měl žalobce dopustit dne 6. 1. 2020. Toto datum totiž neodpovídá dalšímu textu odůvodnění výtky, dle kterého povinnosti, za jejichž porušení byla žalobci předmětná výtka udělena, byly stanoveny mimořádným opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 10. 2020 a následně ze dne 20. 11. 2020, a rovněž rozhodnutím krizového štábu Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2020, tj. s mimořádnými opatřeními a rozhodnutím krizového štábu, která měla být vydána po tom, co se měl žalobce vytýkaného jednání dopustit. Výtka je tudíž dle přesvědčení soudu vnitřně rozporná.
16. Za jednoznačně nespůsobilý považuje soud také údaj o tom, že žalobce se vytýkaného jednání dopustil za přítomnosti Mgr. P. Je totiž zjevně nereálné, že by se žalobce mohl pohybovat na schodišti soudu spolu s Mgr. P, tedy sám se sebou. Jedná se tak o zřejmý nesmysl, který je obsažen v textu výtky. Soud dále podotýká, že žalovaný, a zejména tehdejší předsedkyně okresního soudu, uvedené zjevné obsahové nedostatky odůvodnění výtky neodstranili, ačkoli tak bezpochyby prostřednictvím institutu opravy zřejmých nesprávností chyb v psaní mohli učinit. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že výtka je nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost, v čemž soud spatřuje vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
17. Soud dále nepřehlédl, že tehdejší předsedkyně ve vyjádření k žalobě uvedla, že u data jednání, jehož se měl žalobce dopustit, došlo k písařské chybě, kdy správně mělo být uvedeno datum 6. 1. 2021. Ve vyjádření k žalobě tehdejší předsedkyně rovněž poukázala na to, že ve výtce je nesprávně obsaženo, že se žalobce vytýkaného jednání dopustil za přítomnosti Mgr. P., ačkoli ve skutečnosti to bylo za přítomnosti Mgr. S. Soud považuje za nutné uvést k této argumentaci tehdejší předsedkyně obsažené ve vyjádření k žalobě, která nemá svůj předobraz v odůvodnění výtky, že v souladu s konstantní judikaturou správních soudů k jejímu obsahu nelze přihlížet. Soud považuje za přiléhavé poukázat v této souvislosti na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud uvedl: „O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze pak hovořit zejména v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí o odvolání (rozkladu) řádně nevypořádá se všemi odvolacími

námitkami, příp. své rozhodnutí neodůvodní vůbec. Tuto vadu přitom nelze zhojit vyvrácením odvolacích námitek ve vyjádření k žalobě, příp. v kasační stížnosti (viz rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008 č. j. 8 Afs 66/2008-71, www.nssoud.cz)“. Vyjádření žalovaného tak není z povahy věci způsobilé nahradit odůvodnění žalobou napadeného správního rozhodnutí. Nedostatky správního rozhodnutí proto nelze zhojit ani ve vyjádření k žalobě. Je tomu tak proto, že zákonnost rozhodnutí správního orgánu lze poměřovat toliko přes jeho odůvodnění, a nikoliv až přes vyjádření k žalobě. Jestliže si tehdejší předsedkyně byla vědoma písarských chyb obsažených ve výtce, měla jí známé písarské chyby obsažené ve výtce řádným procesním postupem opravit. To se však do dne vydání rozsudku zdejšího soudu nestalo. Je třeba si přitom uvědomit, že např. uvedení správního data, kdy se měl žalobce vytýkaného jednání dopustit, které je obsaženo ve výtce, je určující pro běh lhůt pro zánik odpovědnosti za kárné provinění.

18. Dále se soud zabýval námitkou nedostatečného popisu skutku. Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, publ. pod č. 3779/2018 Sb. NSS, lze dovodit, že ačkoli je výtka upravena zcela mimo strukturu standardního kárného řízení, je svým účelem a systematickým zařazením aktem analogickým s kárnými opatřeními. V rozhodnutí ze dne 17. 6. 2020, č. j. 12 Ksz 7/2019-196, se Nejvyšší správní soud jako soud kárný zabýval požadavky na vymezení skutku v kárném řízení a dospěl k závěru, že popis skutku v návrhu na zahájení kárného řízení (srov. § 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů) musí kárně obviněnému umožnit vést řádnou obhajobu, vymezit rozsah přezkumu ze strany kárného soudu, včetně posouzení překážky věci rozhodnuté; na vymezení skutku v návrhu lze klást o něco mírnější nároky, než je tomu v případě rozhodnutí kárného soudu, kterým se kárně obviněný shledává vinným. V citovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud jako soud kárný podotkl, že „*[k]árné řízení má povahu řízení o disciplinárním deliktu, které jsou součástí správního trestání ... Lze proto vyjít též z judikatury ke správnímu trestání, která sama o sobě vychází zpravidla z trestněprávní doktríny a judikatury.*“ Náležitostmi popisu skutku rozhodnutí o jiném správním deliktu se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, kde dospěl k závěru, že výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Podle názoru zdejšího soudu je třeba na výtku podle § 88a zákona o soudech a soudcích vztáhnout shodné nároky jako na popis skutku ve výroku rozhodnutí o jiném správním deliktu, neboť uložení výtky je soudce uznán vinným, a tudíž musí být vytýkaný skutek přesně vymezen.
19. Jednání, jehož se měl žalobce dopustit, je ve výtce z hlediska času vymezeno dnem 6. 1. 2020, a to v období polední přestávky, a jako místo spáchání je uvedeno schodiště soudu. Na základě výše uvedených požadavků na popis skutku soud uvádí, že vymezení jak času, tak i místa spáchání předmětného jednání považuje za naprosto nedostatečné. Jednání by mělo být vymezeno uvedením konkrétního časového rozpětí, v rámci kterého se předmětný skutek odehrál (tedy nikoli pouze označením dne a obdobím tzv. polední přestávky), neboť při takové neúplnosti vymezení skutku hrozí záměna sankcionovaného skutku s jiným. Zjištěná nedostatečnost popisu skutku v napadené výtce představuje ve smyslu výše citované judikatury podstatnou vadu řízení a je důvodem pro zrušení napadené výtky podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Příslušná žalobní námitka je tudíž důvodná.

20. Za nedostatečné považuje soud také pouhé konstatování, že žalobci vytýkané jednání bylo spácháno zaviněně, aniž by byla uvedena forma zavinění. Podle názoru soudu měla tehdejší předsedkyně ve výroku předmětné výtky uvést i formu zavinění, tedy zda se žalobce vytýkaného jednání dopustil úmyslně, či z nedbalosti, a svůj závěr o formě zavinění měla rovněž řádně odůvodnit, což však neučinila. Toto pochybení způsobuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a zároveň nepřezkoumatelnost napadené výtky ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
21. Nad rámec potřebného odůvodnění soud dále uvádí, že je mu z úřední činnosti známo, že mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 20. 11. 2020, č. j. 15757/2020-40/MIN/KAN, na něž odkazuje předmětná výtka, nebylo již v době, kdy se měl žalobce dle vyjádření žalovaného k žalobě vytýkaného jednání dopustit, platné a účinné, neboť bylo zrušeno mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ze dne 23. 11. 2020, č. j. MZDR 15757/2020 41/MIN/KAN, jež nabylo účinnosti dne 24. 11. 2020. To tedy znamená, že dne 6. 1. 2021 (ani 6. 1. 2020) nemohl žalobce výše uvedené mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 20. 11. 2020 porušit.
22. Jak již bylo výše s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedeno, je písemná výtka podle § 88a zákona o soudech a soudcích rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Soud tedy považuje za vhodné upozornit, že ačkoliv si je vědom skutečnosti, že dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, se na ukládání výtky použijí pouze základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až 8 správního řádu, měla by dle jeho názoru výtka strukturována podobně jako rozhodnutí, tedy výtka by měla obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o opravných prostředcích.
23. Soud proto napadenou písemnou výtku podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Tyto vady řízení umožnily soudu rozhodnout bez jednání. Soud však současně nevyslovil, že se věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrací žalovanému k dalšímu řízení. Po zrušení uložené výtky, která je prvním úkonem v řízení, je na ni totiž nutno nahlížet, jakoby vůbec nebyla vydána. Je-li tedy tento úkon zrušen, znamená to ukončení předmětného řízení. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo a mohlo být pokračováno. Proto nebylo možné věc vrátit k dalšímu řízení (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2021, č. j. 7 As 1/2020-53, publ. pod č. 4199/2021 Sb. NSS).
24. Výše popsané vady napadené výtky neumožnily soudu její další přezkum v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, proto se soud ostatními žalobními námitkami blíže nezabýval a rovněž v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl důkazy navržené tehdejší předsedkyní.
25. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a soud proto podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 000 Kč, která se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. září 2022

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu